

Dits

Lleugera, s'iniciava
la pluja d'una nit.
Lleugers, es confiaven
els teus dits entre els meus dits.
 Un instant menut d'adéu.
Oh, només per dos dies.
Em somreies a través
del llagrimaig que plovia
 damunt el teu abric de cuir.
Tremolor dels bruscos tunels
per on te'm perds: cor confús,
aquesta nit faig engrunes
 amb la traça del record
que tinc als dits. Buits dos dies,
van prémer l'ombra del toc
dels teus dits, quan te'm perdies.

Ferrater, Gabriel. "Dits". *Les dones i els dies*. Barcelona: Ed. 62, MOLC 21, 1979